

[Ministeren for skatter og afgifter]

omfang og af den type, der var enighed om mellem nogle partier før valget. Vi må på et senere tidspunkt vende tilbage til, hvad der skal ske. Men vi har jo tidligere i januar haft dage, hvor centrum-demokraterne har meldt fra vedrørende en aftale. Tidligere var det altså om afgifterne, i dag er det om lejeværdien.

Så var der – det er mere i petitesseafdelingen – en argumentation, som man kan græde lidt over det saglige indhold i, nemlig argumentationen om, at hvis man undgik en stigning i lejeværdien på de 100 kr. om året, så ville man nok yde et bidrag til at bremse lønglidningen i det danske samfund. En interessant betragtning, men det saglige indhold i den mener jeg er ganske overordentlig beskedent og opfundet til lejligheden.

Derefter skal jeg vende mig til fru Aase Olesen, hvor jeg skal bekræfte min enighed i de synspunkter, der blev ført frem om det reelle indhold i dette forslag, også min u-svækkede interesse i at få rettet de fejl og mangler, der selvfølgelig vil være ved et nyt system som det vurderingssystem, der nu er opbygget omkring BBR-registeret.

Jeg skal endelig sige, at det jo er rigtigt, hvad fru Aase Olesen har gjort en bemærkning om, at de 150 mill. kr. i provenustigning, som er et reelt fald fra 1981 til 1982, da alting jo i øvrigt stiger her i verden, skal ses i forhold til, at den lejeværdibeskatning, vi har, indbringer mange milliarder i provenu.

Jeg vil, ligesom fru Aase Olesen har lagt op til det, meget gerne under udvalgsbehandlingen medvirke til en belysning af, om der skulle være tale om ekstremt store stigninger, så der kunne være behov for indglidningsregler af en art, som vi gennemførte for ejendomsskatternes vedkommende i sommer eller tidligere har haft for lejeværdien, når vi gik over fra én vurdering til en anden.

Jeg er nødt til at sige til hr. Wilhjelm, at jeg tror, at den type overvejelser er mere relevante over for problemet overgang fra den ene vurdering til den anden vurdering end en yderligere lempelse af reglerne for de over 67-årige. Hr. Wilhjelm bruger procentregning på en mærkværdig måde. Der er faktisk tale om, at beløbet for personer over 67 år stiger mindre end for andre, og man kan i forvejen spørge, om det er udtryk for en helt overordnet visdom, at lejeværdien skal falde, fordi

man passerer en aldersgrænse, uanset at man måske opretholder den helt samme indkomst.

Til hr. Arne Bjerregaard skal jeg kun sige, at jeg er glad for hans klare tilsagn om, at han vedstår den sammenhæng, der er fra april 1981. Dermed er også sagt, at jeg ikke har det sådan, at jeg betragter hr. Arne Bjerregaard som min tidligere ven – jeg betragter fortsat hr. Arne Bjerregaard som min ven.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Vi går så til anden runde, hvor der foreløbig er tre ordførere, der har indtegnet sig. Jeg giver først ordet til hr. Hagen Hagensen.

Hagen Hagensen (KF):

Det er selvfølgelig fristende at fortsætte i skatteministerens spor og tale om de meget få kroner, der er tale om, 62 kr. eller ca. 100 kr., som var de beløb, ministeren oftest nævnte. Men kendsgerningen er jo den, at det er relativt få huse, der er vurderet så lavt, at det kun er 62 kr. eller ca. 100 kr. Det er nogle hundrede kroner nu, og det vil altså betyde, med den form for regulering af ejendomsværdierne, vi nu skal have hvert år, at det vil stige jævnt og stille frem i tiden, og det er påvist heroppefra af hr. Wilhjelm, at det navnlig vil gå ud over de ældre medborgere, der bor i eget hus. Vi siger rent ud, at noget sådant vil vi ikke være med til; vi ønsker, at der skal være rimelighed i tingene. Og det er ikke noget, der er gribende eller noget andet, som ministeren talte om. Det er kort og klart, at vi synes, at det skal være, som det har været. Man skal ikke på den måde prøve på at sørge for, at folk ikke længere skal kunne være i deres hjem, som de har været i i mange år. Der skal i disse år meget lidt til at vælte det hele, det nævnte jeg før, og nu er vi jo egentlig godt klar over, at der sker meget på dette felt. De små grunde, ministeren undlod at sige noget om, får en væsentlig forøgelse af deres skat, og dem kan de efterhånden ikke trække fra længere, i løbet af nogle få år er det væk. Det er en belastning, der godt kan blive ganske betydningsfuld.

Der var én ting, som jeg synes ministeren gled uden om, og det var en stillingtagen – om det var en bejlen, eller om det var en pression fra SFs side, blev jeg ikke klar over – man ville overveje sin stilling til dette forslag, indtil man vidste noget nærmere om en